

Heksje Lilly

naar de Vikingen

KNISTER

tekeningen: Birgit Rieger



kluitman



Nur 282/IPP032401

Bisac JUV037000 / JUV016020

© MMXXIV Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXV Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany, arena-verlag.de

Oorspronkelijke titel: *Hexe Lilli und der schreckhafte Wikinger*

Nederlandse vertaling en bewerking: Merel Leene

Tekst: KNISTER

Illustraties: Birgit Rieger

Omslagontwerp en opmaak binnenwerk: Bureau NU, Alkmaar

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl



BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER



In dit boek vind je een ijskoude Vikingtruc



Lees maar snel door,
dan vind je hem op
pagina 98!





Dit is Lilly, de hoofdpersoon van dit boek. Ze is ongeveer net zo oud als jij en lijkt een heel gewoon kind. En dat is ze eigenlijk ook... maar toch niet helemaal. Lilly heeft namelijk iets óngewoons: een toverboek!

Op een morgen vond Lilly het naast haar bed. Het was eigenlijk van de verstrooide heks Surulunda Knorx, maar die wilde het (eerst maar eens op proef) aan een jongere heks doorgeven. Lilly had direct in de gaten dat er échte spreuken en geweldige tovertrucs in het boek staan. Een paar ervan heeft ze al uitgetoet. Maar pas op: probeer Lilly's trucs liever niet na te doen.





**Want als je één woord fout leest, verandert je
haarborstel misschien wel in een heksenbezem.**

**Je meester wordt een boze schurk, en ijs op
een stokje een zure augurk.**

Lilly is supervoorzichtig met haar toverboek. Niemand heeft ze erover verteld. Ze is een echte geheime heks. Ook voor haar kleine broertje Leon houdt ze haar toverboek geheim. Dat is niet zo makkelijk, want Leon is verschrikkelijk nieuwsgierig en af en toe kan hij tamelijk vervelend zijn. Maar ach, Lilly vindt hem toch ook wel lief.

Mooi... Dan kan het verhaal nu echt beginnen!



Eerste hoofdstuk

waarin Lilly haar broertje tegen
diepvriesmonsters beschermt





‘Waar heb je die vandaan?’ vraagt Leon. Met grote ogen kijkt hij naar de dieren in Lilly’s handen. ‘Het lijken wel echte monsters!’

‘Ze zijn ook echt.’ Lilly schuift de twee griezelig uitziende beesten over tafel naar elkaar toe. ‘En supergevaarlijk!’

‘Je moet me niet plagen, Lilly! Ze lijken wel gevaarlijk, maar echte monsters bestaan helemaal niet. Hoe kom je eraan?’ vraagt Leon.



‘Hm, niet echt?’ Lilly houdt de beesten vlak voor Leons gezicht. ‘Hap! Hap!’ roept ze. ‘Scheur hem aan stukken! Maar alleen zijn trui, niet die wijsneus zelf. Anders wordt mama boos!’

‘Mamaaa! Help!’ Leon rent de keuken in.

Lilly loopt snel achter hem aan. Ze weet dat hun moeder niet thuis is. Ze zal dus zelf iets moeten verzinnen om haar broertje te kalmeren.



Hun moeder heeft de kreeftjes vanochtend bij de visboer gehaald. Met hun gepantserde lijf en vreemde kop zouden ze inderdaad prima in een griezelfilm passen. De twee die Lilly uit de vriezer gehaald heeft, zijn iets groter dan haar hand. Als je niet weet dat ze in zee leven, zou je kunnen denken dat het reuzeninsecten zijn. Ze hebben heel veel stakerige poten, een rare waaiersartaart en twee grote scharen. Best indrukwekkend.



Natuurlijk zijn de kreeftjes allang dood. Om precies te zijn, zijn ze zelfs bevroren.

‘Je hoeft niet bang te zijn,’ zegt Lilly sussend tegen Leon. Hij zit weggekropen achter de keukendeur. ‘Ik ben er toch? Kom maar mee naar mijn kamer. Dan zullen we die monstertjes eens goed bekijken.’

Leon twijfelt. Hij griezelt van de kreeften, maar is ook nieuwsgierig. Zulke rare dieren heeft hij nog nooit gezien. ‘En je laat ze niet meer op mij los?’ vraagt hij.

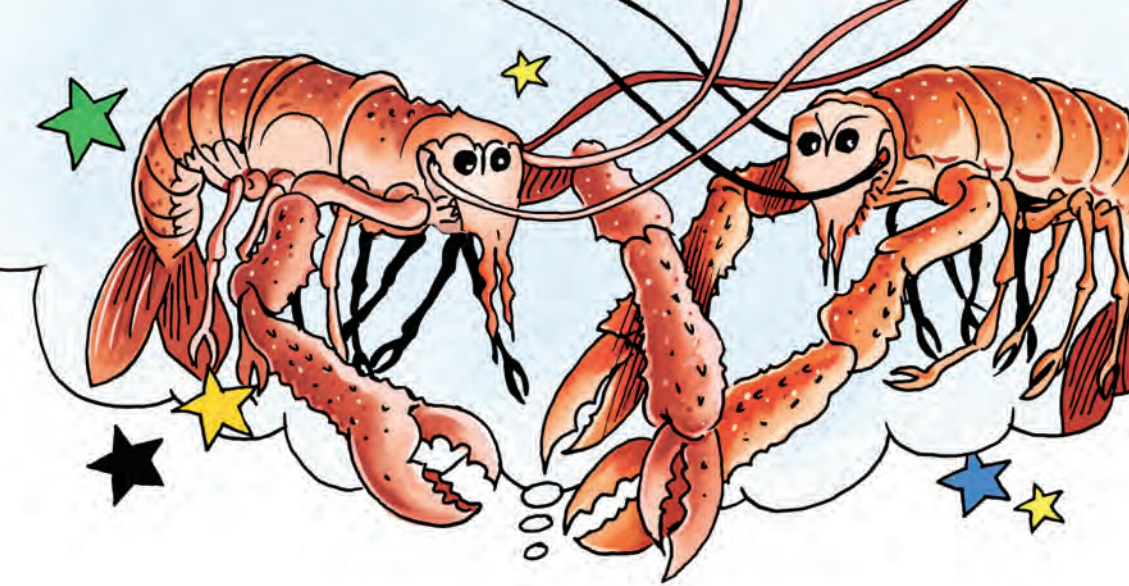
‘Dat beloof ik.’ Lilly pakt haar broertje bij zijn hand.

De beestjes liggen op Lilly’s bureau.

Leon bekijkt ze uitvoerig. ‘Volgens mij bewogen hun ogen!’

‘Dat kan best,’ liegt Lilly.

‘Hoe kom je er eigenlijk aan?’ Voorzichtig strijkt



Leon met zijn wijsvinger over het pantser. Hij kijkt wel uit dat hij niet te dicht bij de grote scharen komt.

‘Ik heb ze van mama,’ vertelt Lilly. ‘Het zijn langoustines. Dat zijn een soort kreeften. Vanavond komen de vriendinnen van mama. De kreeftjes zijn voor het avondeten.’

‘Maar deze kan je toch niet opeten?’ zegt Leon geschrokken.





‘Jawel hoor,’ zegt Lilly. ‘Mama heeft het me uitgelegd. Je eet alleen het vlees dat in het pantser en in de staart zit.’

Leon trekt een vies gezicht. ‘leuw! Dat eet ik niet, hoor!’

‘Ik ook niet,’ zegt Lilly. ‘Ik ben geen Viking! Volgens mij eten alleen volwassenen en Vikingen die griezels.’

‘Vikingen?’



‘Ja, Vikingen. Deze beestjes komen uit het ijskoude zeewater in het Hoge Noorden. Daar woonden ook de Vikingen. Lang geleden.’



‘Woonden de Vikingen onder water?’ vraagt Leon verbluft.

‘Nee,’ antwoordt Lilly lachend. ‘Niet onder water. Maar ze leefden wel bij de poolzee. Ze waren supergoeie zeevaarders. Een heel volk van zeelieden, al bleven de vrouwen meestal





thuis. Ook hier bij ons vreesde iedereen hun rooftochten. Een van de angstaanjagendste aanvoerders was Hägar de Verschrikkelijke.'



'Die ken ik!' roept Leon blij. 'Dat is toch de vriend van Wickie de Viking?'

Op dat moment horen ze de deur.

Oei! Hun moeder komt thuis. Ze zal vast niet blij zijn als ze ontdekt dat Lilly met eten speelt! Pijlsnel vliegt Lilly naar de keuken. Het lukt haar nog net om de twee kreeftjes weer in het vriesvak te leggen.



Leon rent naar hun moeder toe. 'Ik eet ze niet, maar ik heb ze wel gezien!' roept hij. 'De verschrikkelijke lange tinussen. Die met hun scharen Vikingen grijpen en opeten!'



'Tinussen?' Hun moeder snapt er niks van. Als Leon maar door





blijft ratelen, schudt ze zuchtend haar hoofd. 'Wat heeft Lilly je nou weer voor griezelig sprookje verteld?' Streng roept ze: 'Lilly!'



Aan haar moeders stem hoort Lilly meteen dat ze zich moet verdedigen. 'Nee, nee,' zegt ze. 'Ik zei dat langoustines uit de poolzee komen en dat ook de Vikingen daar rondvoeren. Leon heeft alles weer verkeerd begrepen. Natuurlijk eten kreeften geen Vikingen, eerder andersom. En...'



'Het is al goed,' valt hun moeder haar in de rede.

'Dus Lilly heeft je voor de verandering niks op de mouw gespeld.' Ze aait Leon over zijn bol.



Opeens heeft Lilly grote haast. Ze wil





snel naar haar kamer, want door het gedoe met Leon heeft ze een fantastisch idee gekregen...

Waar Lilly aan denkt? Aan een reis naar de Vikingen natuurlijk! Lilly weet niet veel meer van de Vikingen dan wat ze in de strips over Hågar de Verschrikkelijke gelezen heeft. Maar één ding weet ze wel: dat het leven van de Vikingen heel ruig en wild geweest moet zijn. En een groot deel van het jaar ijskoud en pikdonker. De winterzon schijnt namelijk maar een paar uur per dag als je zo dicht bij de Noordpool bent. En de winter duurt er eindeloos! Gelukkig is het pas net herfst. De dagen zullen er dus nog wel aardig licht zijn.

‘Een extra reden om snel te gaan,’ zegt ze tegen zichzelf. ‘Maar welke kleren heb ik nodig voor de reis? Het is daar vast bibberkoud.’

Lilly gaat aan haar bureautje zitten. Na lang nadenken schrijft ze alles op wat ze nodig heeft





voor de heksensprong naar dit avontuur. Ze is van plan om iets heel bijzonder mee te nemen: oma's oude bontjas, die ongebruikt in de kelder hangt.

Ze heeft dan wel een riem voor om haar middel nodig. Anders is de jas haar veel te groot. Daarbij wil ze de tuinlaarzen van haar moeder aantrekken. Als ze zes paar sokken over elkaar draagt, passen die wel. Zo blijven ook haar voeten lekker warm.

Verder wil ze inpakken: een muts, een thermosfles met hete thee, drie paar wanten en het kleine kompas dat ze van Sinterklaas heeft gekregen.

Mooi, Lilly's lijstje is klaar. Nu het volgende probleem. Dat is minstens zo groot: hoe moet ze in de Vikingtijd komen? Met de heksensprong, dat is duidelijk. Die heeft ze al vaker gebruikt om coole avonturen te beleven. Alleen heeft ze voor de heksensprong iets nodig wat komt van de





plek en uit de tijd waar ze naartoe wil. Soms is dat simpel, maar soms ook heel erg moeilijk. Om zichzelf naar het faraograf in het oude Egypte te toveren, moest ze bijvoorbeeld wat stof gebruiken dat op Egyptische spullen in het museum lag.

Maar hoe komt ze bij de Vikingen? Die bestaan allang niet meer. Bovendien woonden ze ver weg, in het Hoge Noorden. In Noorwegen misschien, of op IJsland of Groenland. Verdorie! Hoe lost ze dit probleem op? Zou er ergens een tentoonstelling



over de Vikingen zijn? Of kan ze op een andere manier aan een echt Vikingvoorwerp komen?

Lilly piekert en piekert. Zo lang, dat ze op een gegeven moment in slaap valt. Als ze midden in de nacht wakker wordt, merkt ze dat ze zelfs vergeten is om zich uit te kleden. Slaperig trekt ze haar pyjama aan en kruipt onder haar dekbed...

